

Det er dét, ministeren oplyser, og det er da rart at vide.

Men samtidig hævder ministeren, at der nu skal udskrives en stor ekstraregning til skatteyderne, ved at forsvarsforligets budgetramme skal sprænges. Jeg må sige, at det er der ingen logisk sammenhæng i. Det er altså sådan, at dansk forsvar uden risiko kan undvære de soldater og de kampfly. Det tror jeg er uomtvistelig rigtigt. Det er en fuldstændig korrekt vurdering og oplysning, som jeg ikke skal klandre ministeren for, for vi har længe kunnet klare os for mindre militær end det, vi har i dag. Men så savner jeg bare enhver saglig begrundelse for, at det skulle føre til en forhøjelse af militærbudgettet. Det kan kun være ideologisk, politisk motiveret.

For hvis man tog det saglige udgangspunkt, at der ikke er en trussel mod Danmarks territorium, og at man uden risiko kan udsende vigtige dele af de danske væbnede styrker, og at landet stadig ligger fredeligt og sikkert hen, jamen så kan man da også omgruppere inden for det nuværende forsvarsbudget.

I det hele taget var der jo mange ting, og dem vil jeg ikke gentage, for vi har været inde omkring artikel 5-problemet. Vi har været inde omkring hele det manglende juridiske og folkeretlige grundlag for den beslutning, som træffes her i dag.

Det, som for mig rejser det største problem i fremtiden ved den fremgangsmåde, man vælger her, hvor man ikke vil afvente FN's Sikkerhedsråd, er signalet om manglende respekt for FN. Det ligger i, at man absolut vil træffe den her beslutning, umiddelbart før FN's Sikkerhedsråd skal behandle spørgsmålet om etablering af fredsbevarende styrker i Afghanistan.

Der ligger et markant og klart internationalt signal i, at man fra Danmarks og USA's side siger: Nu træffer vi vidtgående beslutninger om krigsførelse i Afghanistan, lige før Sikkerhedsrådet og FN skal gennemgå hele situationen. Det vil naturligvis blive bemærket i FN som et udtryk for, at visse NATO-lande er indstillet på at køre de internationale sikkerhedspolitiske beslutninger uden om og endog i givet fald på tværs af FN. Det synes jeg er dybt bekymrende, og jeg synes, det er dybt bekymrende, at ministeren ikke har været i stand til at komme med en forklaring på, hvorfor det skal hastes igennem i dag.

Ministeren afviser, at det skulle være indenrigspolitisk begrundet. Det tror jeg nu nok det er. Men det kan jo også være udenrigspolitisk

begrundet. Det kan jo også være en interesse i at give et signal om manglende respekt for FN. Det håber jeg da ikke det er. Men uanset hvad der er begrundelsen for dette hastværk, så er det meget svært at se, at den kan være god. Jeg har i hvert fald kun kunnet udtænke forklaringer, som alle sammen er dybt negative. Men jeg venter da stadig væk på, så længe denne debat er i gang, at ministeren skal komme med sit svar.

Vi må fra Enhedslistens side stemme imod det forslag til folketingsbeslutning, som ligger her. Jeg er desværre bange for, at den her fremgangsmåde vil gøre, at også den fredsbevarende styrke, som FN nu skal drøfte i weekenden, går hen og forkludres og får et mandat, der ikke vil kunne bruges, og som ikke vil kunne basere sig på en fredsaftale eller våbenstilandsaftale i Afghanistan. For når man begynder at dele tingene op på den måde, som man gør her, er der desværre al mulig grund til at tro, at så går tingene i fisk i de meget, meget komplicerede forhandlinger, der er mellem meget, meget stridbare parter overalt i Afghanistan.

Så man er ved at lave noget rigtig kluddeværk, noget folkeretligt fusk, og man er ved at bryde med den tradition, som i de sidste par år har været gældende i folketingsarbejdet, nemlig at vi skulle prøve at sikre en højere kvalitet i udvalgenes behandling af sagerne.

Jeg er meget ked af at opleve det forløb, vi har haft i denne sag, men som sagt vil jeg meget stærkt appellere i hvert fald Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre om at være med til at sikre, at en sådan fremgangsmåde, som vi har været vidne til her i dag, ikke skal få lov at gentage sig.

Udenrigsministeren (Svend Aage Jensby, fg.):

Jeg har kun et par få bemærkninger til hr. Albrechtsen. Ellers mener jeg ikke, at jeg skylder nogen at gå ind i en nærmere diskussion, slet ikke en diskussion med hr. Søvnald og hans fortolkning af artikel 5 i NATO-traktaten. Det er der tidligere givet et dækkende svar på af mig, og det fremgår af svaret på spørgsmål 15.

Jeg vil opholde mig ved en bemærkning, som hr. Keld Albrechtsen kom med. Hr. Albrechtsen kritiserer, at vi ønsker forslaget vedtaget nu om et øjeblik. Hr. Albrechtsen sagde, at vi skylder forswarets ansatte, at der gives dem mere tid. Jeg kan sige til hr. Albrechtsen, at jeg har stor viden om, at forswarets ansatte meget gerne vil have sig frabedt omsorg fra hr. Albrechtsens side.

Jeg kan dernæst sige til hr. Albrechtsen, at det er noget af en grovhed at beskyldte regeringen